

Η πρόγνωση του Θεού και η γέννηση των αμετανόητων αμαρτωλών (Χρήστος Καραδήμος, Θεολόγος - Εκπαιδευτικός, Συγγραφέας)

/ [Πεμπτούσία](#)

Συχνά τίθεται το ερώτημα γιατί ο Θεός, αν και γνώριζε εκ των προτέρων αυτούς που επρόκειτο να αμαρτάνουν και να μη μετανοούν, τους έφερε στην ύπαρξη.

Ο Θεός από αγαθότητα φέρνει στην ύπαρξη απ' την ανυπαρξία τα δημιουργήματά του και γνωρίζει από πριν αυτά που θα συμβούν. Αν, λοιπόν, δεν επρόκειτο να γεννηθούν (αυτοί οι άνθρωποι), δεν θα επρόκειτο να γίνουν κακοί, κι ούτε θα τους εγνώριζε από πριν ο Θεός. Γιατί η μεν γνώση αναφέρεται σ' αυτά που υπάρχουν, η δε πρόγνωση αναφέρεται σ' εκείνα που θα συμβούν εξάπαντος. Πρώτα, βέβαια, γεννιέται κάποιος, και μετά γίνεται καλός ή κακός.

Αν, όμως, ενώ επρόκειτο να γεννηθούν χάρη στην αγαθότητα του Θεού, τους εμπόδιζε να γεννηθούν το ότι θα γίνονταν κακοί εξαιτίας της δικής τους προαίρεσης, (τότε) το κακό θα νικούσε την αγαθότητα του Θεού. Ο Θεός, λοιπόν, τα δημιουργεί αγαθά όλα, όσα δημιουργεί, γίνεται δε ο καθένας καλός ή κακός εξαιτίας της δικής του προαιρέσεως. Επομένως, αν και είπε ο Κύριος «Συνέφερε στον άνθρωπο εκείνον να μην είχε γεννηθεί» (Μτθ. 26, 24), δεν το είπε κακίζοντας τα δημιουργήματά του, αλλά την κακία, που παρουσιάστηκε αργότερα στο δημιούργημά του, εξαιτίας της προαίρεσης και της αμέλειας του ίδιου του δημιουργήματος.

Γιατί η απερισκεψία της απόφασής του αχρήστευσε την ευεργεσία του Δημιουργού· όπως ακριβώς αν κάποιος, αφού δεχόταν πλούτο κι εξουσία από κάποιον βασιλιά, θα κυβερνούσε τυραννικά τον ευεργέτη του. Αυτόν τον (αγνώμονα) άνθρωπο, αφού τον υποτάξει (ο βασιλιάς), θα τον τιμωρήσει όπως του αξίζει, αν τον δει να παραμένει μέχρι τέλους στην τυραννική εξουσία.

(Ιωάννης Δαμασκηνός, ΕΠΕ 1, 530-532)